

Rev. A. Baltutis,  
307 Meadow st.

# VYTIS

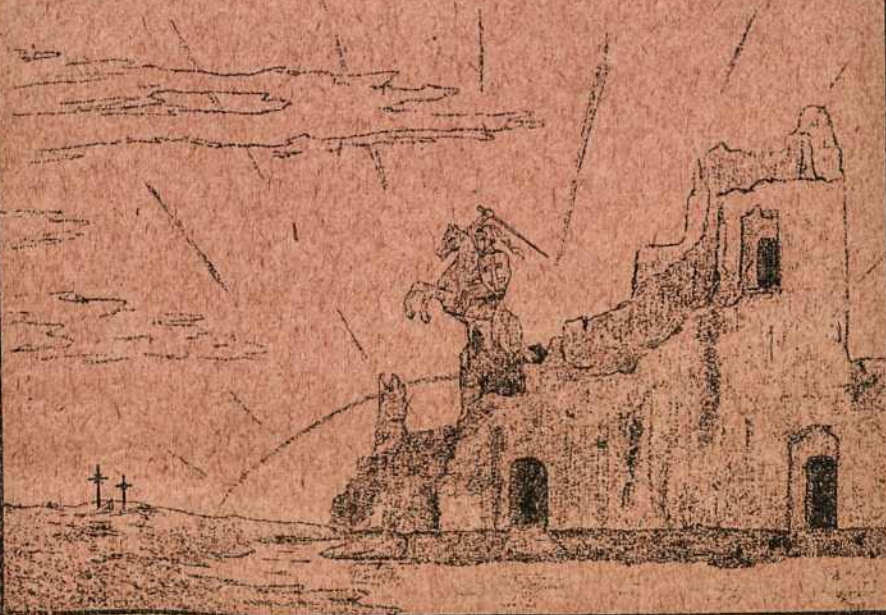
BALANDŽIO 18 D.

1917 m.

Jaunimo

No. 6 (27)

## Laikraštis



### "VYTIS"

Jaunimo dvisavaitinis laikraštis,  
leidžia Lietuvos Vyčiai.

#### Prenumerata:

Metams	\$1.50
Dusmečiui	.75
Pavienis numeris	.7
Į užrubekį metams	\$3.00

Laiškus ir pinigus siuskite:

### "VYTIS"

1800 W. 46th St., CHICAGO, ILL.

### "VYTIS"

(The Knight)

Published twice a month, by the  
Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania).

#### Subscription rates:

Yearly	\$1.50
6 months	\$.75
To Foreign Countries yearly	\$2.00

Advertising rates on application  
All communications must be addressed:

### "VYTIS"

1800 W. 46th St., CHICAGO, ILL.



**DIDŽIAUSIA  
KRAUTUVĖ**



**LIETUVIŠKA  
CHICAGOJE**



Užlaikome laikrodžius ir laikrodėlius, auksinius žiedus, šliubinius ir deimantinius, muzikas, gramofonus lietuviškais rekordais, koncertinas, ant kurių gali groti ir nemokantis visokius šokius: armonikas rusiškas ir prusines, importuotas ir taip jau rusiškas balalaikas ir gitarus. Taipgi vargonu pardavimas.



Taipgi taisome laikrodžius, laikrodėlius, visokius muzikališkus instrumentus ir revolverius. Savo darbą gvarantuojame. Musu kainos ant visko žemesnės, negu kitur. Gyvenantys už Chicagos orderius galite siusti per laiškus.



**STEPONAS P. KAZLAWSKI**

**4632 S. ASHLAND AVE., CHICAGO, ILL.**

TELEPHONE DROVER 7309.

Kataloga visiems dykai, kas tik prisius už 2c. stampa.

## “MOKSLEIVIS”

Vienintelis mėnesinis moksleivių laikraštis, leidžiamas Liet. R.-C. Moksleivių Susivienijimo. Tai yra Moksleivių dirva, kurioje jie auklėja idealus ir išbando savo talentus.

“Moksleivio” kaina tik \$1.00 metams.

Pinigus už prenumeratą siūsti šiuo antraštu:

Pr. Juškaitis, 20 Webster St., Montello, Mass.

## Didi Naujiena!!!

Jau apleido spaudą vienas didžiųjų katalikiškos literatūros veikalų vardu:

**Jezus Kristus Švenčiausiame Sakramente yra  
tikinčiųjų pavyzdžiu ir Mokytoju**

Veikalas neišpasakytai brangus, nes kiekvienam tikinčiui, o ypačingai dvasiškiems, moksleiviams, jaunimui ir visai dievobaimingai visuomenei yra reikalingas. Kniaga visai pigi, tik 60 centų popieriniuose apdaruose. Pinigai eina Kolegijos Fondan, nes leidėjas—gerb. kun. Pranciškus Meškauskas visą veikalą paaukavo. Visi, kuriems rūpi Amerikos Lietuvių ateitis, privalo įgyti šį brangų veikalą.

Pirkt galima pas kun. A. PETRAITĮ, 45 South St., Athol, Mass.

P.S. Daug perkantiems duodame nušimti.

Kol. Fondo Komisija.

3

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis

# VYTIS

THE KNIGHT

Tomas III BALANDŽIO (APRIL) 18 d., 1917 m. No. (27)

Entered as second class matter Oct 23, 1915, at the Post Office at Chicago, Ill., Under the Act of March 3, 1879.

## ATSISĀUKIMAS Į JAUNIMĄ.

Suvienytoms Valstijoms paskelbus karę Vokietijai, šiame krašte prasidėjo smarkus kariškas bruzdėjimas. Organizuojama armija ir laivynas, kad reikalui priėjus ginti Amerikos laisvę ir garbę nuo užpuolikų. Visų demokratiškų šalių dedama didelės pastangos, kad kuoplačiausia visame pasaulyje paskleidotų demokratizmo obalsius. Iš vienos pusės stovi demokratizmo nešėjos Prancuzija, Suvienytos Valstijos, Anglija ir naujai atgimusios Rusija, kitoje pusėje riogso monarchizmo ir autokratijos rėmėjos Vokietija ir Austrija su savo pritarėjomis.

Mums aišku, kad Lietuvai geresnės ir laimingesnės ateities galime tikėtis iš demokratiškų šalių, todėl ir mūsų simpatijos yra demokratiškų šalių pusėje. Kuometgi prie karės prisidėjo Suvienytos Valstijos, mes, kaip šio krašto gyventojai, ištikimi jam ir jo vėliavai atvirai remiame Wilsono politiką ir gaidžiame Suv. Valstijoms jų žygyje kuogeriausių pasekmių. Gal atsiras iš lietuvių tarpo tokių, kurie mėgins mūsų ištikimybę Suv. Valstijoms smerkti ir įvairiai ją aiškinti, tai tiems pasakysime, kad mes, lietuviai tėvynainiai, pripažįstame kiekvienos šalies patrijotizmą, jei tik jis yra demokratizmo ir savo šalies garbės palaikymui kreipiamas ir stengsimės jį paremti.

Nėra abejonės, kad Amerikos lietuvių tarpe atsiras daug jaunuolių norinčių pasinaudoti proga ir pamankštinti savę kariškame muštre ir stoti į Suv. Valstijų armiją ir laivyną. Jau daugelį tokių jaunikaičių mums teko pažinti. Jie rengiasi į kariuomenę. Nemanome jų nuo to žingsnio sulaikyti, bet dar paskatintume kitus, kurie nesibijo kariškos gyvenimo ir nori būti išlavintais kareiviais, jureiviais, vyrais — pastoti į karių viją. Jauną vyrą kareiviavimas kuotinkamiausia išlavina, išdirba ir ištobulina jo kuniškas pajėgas, tarsi kitas žmogus iš jo pasidarą. Ypatingai gi svarbu, kad mūsų Vyčiai nebutų šiame žygyje paskutiniai. Jų dvasia, veikimas kuogeriausia šiam momentui atsako.

Ikišiol Vyčiai negalėjo kaip reikia kuno mankštinimais užsiimti, nors tai jų buvo vyriausia pareiga. Truko mums tame dalyke prityrimo ir laiko. Bet dabar Suv. Valstijose kariškam gyvenimui prasiplėtus, tikimės ir iš valdžios paramos. Jinai neatsakys mums patyrusių kareivių darbininkų, kurie mūsų Vyčius ir apamai visą jaunimą išmokins muštro ir pralavins juos kuniškai. Tik reikia pirm patiems susiorganizuoti ir sužinoti išanksto, kaip daug turime norinčių pastoti išlavintais vyrais.

Tas reikalinga ir todėl, kad dabar, kurie stos pavieniais į armiją ar laivyną — sutirps tarp kitų ir niekas net nežinos, kad lietuvius kur ten kariuomenėje tarnauja. Geriausia būtų, kad visi lietuviai liuosnoriai sueitų į vieną kuopą, tuomet ir daugiausia dvasios ir daugiausia naudos būtų. Lietuvos Vyčių komisija paskirta praeitame seime išdirbimui Vyčiams uniformų ir muštro vadovėlių (J. E. Karosas, J. J. Ramanauskas ir V. Vaškevičius) dabar uoliai prie savo pareigų išpildymo rengiasi. Jau baigia nustatyti Vyčiams uniformas, gamina tam tikrus vadovėlius. Su komisija galima susinešti šiuo antrašu: 242 W. Broadway, So. Boston, Mass. Komisija netrukus padarys reikalingas sutartis ir su Suv. Valstijų karinės valdžios atstovais kas link gavimo mokytojų ir instruktorių. Manoma, kad viskas kuogeriausia nusiseks, tik laukiama iš visų Vyčių kuopų pranešimų, kaip jos į tą dalyką žiuri ir kiek norinčių pasimokint kariškojo muštro galės pristatyti. Taip-pat ir ne Vyčiai yra prašomi šios komisijos vardu atsišaukti.

Sužinoję, koks upas mūsų jaunimo tarpe randasi, komisija galės tam tikroje linkmėje ir pasidaruoti.

Svarbiausias šiandieną mums lietuviams dalykas, kad mūsų jaunimo pajėgos neišsiblaškytų, bet į vieną vietą susitrauktų. Todėl visi jaunuoliai ir pasistengkime savo pajėgas sumobilizuoti šios šalies ir tėvymės naudai.

Lietuviškas jaunimas nuo amžių turi prakilnumą, gražią sielą, tvirtą kuną, bet kaip mažai mūsų jaunimo tarpe randasi kuniškai išlavintų vyrų. Kitos tautos daugiausia atydos į tą jaunimo lavinimosi budą kreipia, mes-gi lietuviai net nemėginome ligšiol to padaryti, nors visi žinojome, kad ta tauta yra stipriausia, kurios jaunimo kuniškos pajėgos geriausia išlavintos. Jei norime kitų tautų jaunimui prilygti, turime dirbti toje pačioje dirvoje. Dabar tam ir proga gera pasitaiko. Suorganizuodami savo jaunimą į didelį lietuvišką pulką ir pavėsdami jį patyrusių anglų kariškų instruktorių mokslui, susilauksime savo tautai stiprios ir galingos pajėgos.

Atsišaukiame šiuo žygiu į tuos lietuvius jaunuolius, kurie yra gyvi ir veiklūs. Kurie tvirti pasiryžimuose ir nori nadingai pasinaudoti; kurio gislose bėga jaunas kraujas ir širdyje dega prakilnumas. Kuriems Vėliava gali būti didvyriškumo ženkle. Į bedvasius ir bejėgius nekalbame.

Mūsų obalsiu šiandien yra Suv. Valstijų ir Lietuvos garbės palaikymas, o tikslu — toms šalims kuodaugiausia pasidaruoti. Kas su mumis — kuopon!

Negalime užtylėti, kad įstojant į Suv. Valstijų miliciją ir pavojus yra galimas, bet jo išvengti norint, tai ir iš stubos kojos nereiktų iškelti. Dievo apveizda bus su mumis ir užlaikys mus naujosios ir senosios mūsų tėvynių didesnei garbei.

O kad mūsų jaunimo veikimas ir atbudimas kuoaishkiausią pražydetų, tuojaus ir subruskime tvarkyties. Visi, tie, kurie yra linkę prie mūsų užmanyto darbo prisidėti, atsiliepkite tuojaus. Valandos bėga it vanduo upelyj ir daug mūsų prakilnių sumanymų su savim nusineša. Bėgkime ir mes sykiu, jei norime buti gyvais ir veikliais. Tuomet niekas nesulaikys lietuvių jaunimo dvasios kilimo, o Vyčių vėliava žadins visus spiestis į kruvą.

Pasirodžius ant plataus vieškelio kokiai nors pastangai, kliudančiai mūsų žengimui tik pratarkime: — Duokite kelią, Vyčiai eina! — ir visi turės pasitraukti į šalį. Kur jaunimas — tenai galybė; kur Vyčiai — tenai mūsų Jaunosios Lietuvos skaisti ateitis.

Suv. Valstijų žvaigždėta Vėliava lai papuošia mūsų Žirgvaikį-Vytį ir pakelia mūsų dvasią, sužadina širdį ir nauja energija pripildo jaunas krutines.

**Jonas E. Karosas,** Liet. Vyčių Pirm.

P. S. Apie Suv. Valstijų miliciją ir regulerę kariuomenę ir kaip jos viena nuo kitos skiriasi paduos netrukus žinių Vyčių Komisija. Taip-pat bus plačiai paaishkinta spaudoje kokias priedermes uždeda įstojimas į miliciją ir regulerę kariuomenę. Šis atsišaukimas yra leidžiamas paskatinimui lietuvių jaunimo ir Vyčių išanksto pasvarstyti, ką jie galvoja apie tuos klausimus.

**J. E. K.**

## APŽVALGA.

### LIETUVOS VYČIŲ KABLEGRAMA LAISVĄJAI RUSIJAI.

Visas pasaulis nuoširdžiai sveikina laisvąją Rusiją ir jos naujai valdžiai reiškia linkėjimus. Lietuviai irgi skuba savo jausmus reikšti, o su jais ir savo troškimus bei viltis pasako.

Nuo Lietuvos Vyčių organizacijos Centro pirmininkas, J. E. Karosas, pritariant kitiems jo nariams, Rusijai pasiuntė tokio turinio kablegramą:

Petrograd, Russia.

Mr. Rodzianko,

President of the Duma.

Congratulation to free and democratic Russia and her couragiuos leaders.

May Russia enjoying the triumph of liberty remember Lithuanians pleading for freedom and independence.

Knights of Lithuania

Jonas E. Karosas, Pres.

Tat reiškia: P. Rodzianko, Dumos pirmininkui, Petrograde, Rusijoje. Sveikiname liuosą, demokratišką Rusiją ir jos drąsius vadus. Tegul Rusija, džiaugdamosi laisvės pergale atsimena Lietuvą, pageidaujančią laisvės ir neprigulmės. Lietuvos Vyčiai. Jonas E. Karosas, pirmininkas.

— :: — :: —

### LIETUVIŲ DIENA KATALIKŲ PASAULYJE.

Šv. Tėvo paskyrimu Lietuvių Diena pasaulio katalikų bažnyčiose atsibus 20 dieną gegužės. Katalikų pasaulis toje dienoje ne tik žodžiais prisimins Lietuvą, mūsų tautos vargus, bet reikš ir dvasinį bei medžiaginį sąjauimą. Numanoma, kad Lietuvių Diena bus svarbi mūsų tautai visais žvilgsniais, o labiausiai politiškuoju. Taikos valanda ar anksčiau, ar vėliau išauš. Karė juk ne amžina. Mūsų tautos ateitis prigulės nuo to, kaip rimtai bus paaiškėję pasauliui mūsų reikalai. Lietuvių Diena tuo žvilgsniu ir bus labai svarbi. Bet jos pasisekimas priklauso žymiai nuo pačių lietuvių. Lietuvos reikalus tinkamai gali paaiškinti pasauliui patys lietuviai, nes svetimi, nors ir apsipažinę su mūsų troškimais, kaip lenkai, vien neprielankias žinias apie mus skelbia. Todėl visomis išgalėmis privalome imties darbo. Jis teks varyti vieniems lietuviams katalikams. "Tėvynė" — liberalų laikraštis — jau prikišė, kad katalikai nežymiai rengiasi prie Liet. Dienos. Pačiai gi "Tėvynei" darbas neapeina, ji tik katalikus bakščioja. Katalikų visuomenė rengiasi. Tautos Taryba sumanė sudaryti komitetą rinkimui aukų tarpe svetimtaučių. Tas komitetas bus automatiška šaka Tautos Fondo ir aukų tvarkymas bus jojo globoje. Lietuvių Dienai žadama pagaminti literatūros įvairiose kalbose apie Lietuvą. Čia galės rasti progos pasidaruoti kiekvienas geras tėvynainis, aiškindamas žodžiu ir skleidždamas literatūrą tarpe svetimtaučių. Jei tik rimtai dirbsime, pasekmės bus geros.

— :: — :: —

### "ATEITIES" VEIDAS.

Nesenai Bostone Dr. Šliupas turėjo prakalbą. Jam kalbant apie Suv. Valstijų ir Vokietijos krizį, išsitarė, kad lietuviams reikia buti lojališkais šiai šaliai ir remti Wilsoną. Socialistai sulyg šių žodžių sukėlė triukšmą. "Ateitis" — liberalų laikraštis — minėdama šį triukšmą, sako: "Triukšmo kėlimą galima butų dar atleisti klerikalų vyčiams, kurie nepripažįsta žodžio ir nuomonių laisvės, bet neatleistina socialistams, kurie vadina save laisvės čempionais".

Bostone, žinome, Vyčių yra daugiau negu socialistų. Brooklyne, kur Dr. Šliupas neseniai taip-pat turėjo kalbą, ten Vyčių daugiau, kaip visos liberalų srovės pajėgų. O nei Brooklyne, nei Bostone Vyčiai nėjo kelti triukšmo, kludinti Šliupui reikšti savo nuomones ir mintis. O žinome, kad Šliupas, be išimties, visose savo prakalbose užgaulioja, niekina katalikus. Pakenčia Vyčiai ir nedaro kliučių kitiems panašios rūšies kalbėtojams, kurie Vyčius ir katalikų visuomenę šmeižia.

“Ateitis”, ramia širdimi užadresuodama Vyčiams nepakantos dėmę, mano, ji tuo būdu kelia savo srovę. Beje, ir muilo burbulas šiaudu išpustas išsirodo gražus, bet trukdamas parodo savo vertę: užpurškia akis ir pėdsako nepalieka. Kol-kas liberalų srovė taip neišsidavus, kad apie jos tolerantiškumą bei kitas dorybes nepatogu ką sakyti. Dalis jų inaugus į katalikų kuną, dalis prilipus prie socialistų. Bepigu tad ir nekaltybe didžiuliesiems, jei liberalams lengva savo negražius darbelius užslėpti už kitų pečių. Palikime, tegul jie burbulais sau skrenda.

— :: — :: —

### SOCIJALISTŲ STRAKSĖJIMAS.

Visus apėmė džiaugsmas išgirdus apie puikiai nusisekusią Rusijos revoliuciją. Demokratija be žymių aukų nugalėjo autokratizmą. Sutruko priespaudų pančiai ir visuomenė susiubavo laisva banga. Įsiklausę tečiau į balsus, išgirdome, kad mūsų “socialistai” ta ramia, rimta ir pasekminga revoliucija nepatenkinti. Jie skaito revoliuciją dar neužbaigta, nes dalykai ne taip susidarė, kaip jiems patinka. Nauja valdžia esanti negera, nes ir šiokių ir tokių partijų bei luomų žmonių. Gana, kad mūsų “socialistai” rengiasi prie naujos revoliucijos. Neramią dvasią tarpe socialistų plėtoja ypač “Kova” — Socialistų Sąjungos organas, vedamas V. Kapsuko. Kapsukas ir gabus ir intekmingas. Savo revoliucionieriška dvasia užkrėtė žymesnę dalį socialistų. Bijodami nustoti intekmės ir pelynosios, Kapsukui lenkiasi buržujų leidžiami laikraščiai — “Keleivis” ir “Laisvė”. “Naujienos” kol-kas spiriasi prieš Kapsuką, mat, Grigaičiui nesinori užleisti Kapsukui pirmenybės, kurią jis ligšiol tarpe socialistų turėjo.

Balandžio 1 dieną Brooklyne atsibuvo socialistų organizacijų konferencija. Vadovavo Kapsuko pusė. Sudaryta ir perbalsuota rezolucijos neprielankios dabartinei Rusijos valdžiai ir raginančios ruošties prie naujos revoliucijos.

Neatkreiptume dėmos į socialistų silpną įsitarščiavimą. Juo vien skanių juokų daro susipratusiai visuomenei. Bet štai kas turi apeiti. “Revoliuciją” ne-gi kels be aukų. Todėl ir šaukia: Revoliucija! Aukų! Žinodami t. v. “socialistų” praieiti, jų juodus, it rudens naktis, darbelius, jaučiame priedermę priminti visuomenei turėti atsargos su aukomis. Spirkime “socialistus” išduoti atskaitas anos (atsibuvusios 1904-5 m.) re-

voliucijos. Nežinia nei kiek revolverių pirkti, nei kiek vadų kišeniuosna suslydo aukų. Imkime domon ir moralį mūsų tautai smugį, padarytą minėtos revoliucijos. Sunku buvo žmogeliui po to inpiršti laikraštį, sunku buvo inkalbėti sodietį leisti savo vaikus mokslan. Revoliucija, mat, paliko tokį mūsų krašte pėdsaką, kad ji pažemino apšvieta, laikraštį ir apšviestą žmogų. Kuomet apie tai prisimenama ir reikalaujama atskaitų, socialistų vadai lieka be amo. Tad lai krečia, kiek nori juokų, bet išnaudojimo visuomenės gana. Badaujanti Lietuva reikalauja aukų ir dėjimo visų išgalių, kad atstumti pavojus, o karštagalvių galvelės atvės ir numalš, kuomet pamatys visuomenės pajuoką.

— :: — :: —

### VIS PIRMYN.

Apčiuopus Lietuvos Vyčių organizacijos veikimą, jauti, kad vis kai-ko dar truksta. Juk susipratęs ir gyvas jaunimas gali didelius darbus judinti. Džiaugemės Chicagos Apskričio Choro veikimu. Jis kelia mūsų dailę, duoda publikai rimtų koncertų. Didžiuojamės clevelandiečių Vyčių veikimu. Jie rengia milžiniškus vakarus, samdydami didžiules miesto sales. Gėrimės lewistoniečių patrijotiškais vakarais, kuriuose išskleidžia tautišką vėliavą. Tas lietuvių širdyse gaivina tautos meilę, iššaukia išdidumo jausmus.

Bet šiaip rengti vakarus su šokiais-tokiais programais, taisyti prakalbas bei paskaitas moka ir sugeba ir kitos srovės, organizacijos bei draugijos. Vakarų su visokiais įvairumais rengimas turi virsti vien nusizadinimo tikslais, o branduoliu veikimo laikas pradėti rimtesnius darbus. Laikas rengties prie Lietuvos atgaivinimo. Jei neišauklėsime jaunimo dvasioje minties — grįžti į Lietuvą, pastoti naudingais darbininkais tautos dirvoje, tai mūsų veikimo pėdsakas paliks labai nežymus. Lietuvos laisvė ir jos gerovė turi buti mūsų pirmuoju obalsiu, prie kurio privalome rengties.

Pereituose "Vyčio" numeriuose pradėta kviesti jaunimą lavinti kuno pajėgas, nes, rasi, už Lietuvos laisvę, už jos ateitį reiks lietuviams milžinų pajėgas parodyti. Lietuvių balsas kol-kas kurčiai atsiskamba pasaulio ausysna. Lenkai, kurie rengiasi prie tautos laisvės, prie savo busimosios valstybės intraukia ir Lietuvą. Jie aiškina pasauliui, kad išskyrimas Lietuvos iš Lenkijos ribų butų skaudi lenkams skriauda, delei kurios ateityje galimi nauji nesusipratimai ir pavojai ramybei. Mes, lietuviai, prie laisvės priaugę nemenkiau už pačius lenkus, mes jos ir trokštame nemažiau už juos pačius, tad gali nusimanyti lenkai, kad mes svetimų globos nepageidaujame, tik gavę laisvę lietuviai bus patenkinti, o svetimą ranką, nors ji ir gudriausia mus mokėtų valdyti tol krimsime, kol ji bus uždėta.

Vyčiai pradeda suprasti ateities pareigų svarbumą. Susipranta, kad reikia miklinti ir proto ir kuno pajėgas. Chicagos Apskritis, girdime, organizaviną gimnastikos rengiasi rimtai



pasvarstyti. Sekančiame Apskričio delegatų susirinkime tas klausimas bus progame. Yra vilties, kad jis bus rimtai išrištas.

(Rašant šitą pastabą, gauta Liet. Vyčių organizacijos pirmininko "Atsišaukimas į Jaunimą." Dedame jį inžengiamuoju straipsniu. Tegul Vyčiai rimtai jį pasvarsto).

— :: — :: —

### VYČIAI ANGLIJOJE.

Iš Anglijos nuo A. A. Kažemėkaičio gauta žinių, kad ten prasideda organizuoties Liet. Vyčių organizacijos kuopos. Jis taip praneša:

"Už garbę turiu pranešti, kad jau ir pas mus Škotijoje atsirado L. Vyčių organizacija. Kovo 19 d., 1917 m. pirmoji kuopa susidarė Bellshill'ėje iš 14 narių. Jau pradėta ir darbas. Steigiama knygynėlis Liet. Vyčių vardu. Susirinkimai daromi kas savaitė su paskaitomis ir įvairiais pamarginimais. Taip-gi pranešu, kad mes nutarėme ir priėmėme Vyčių konstituciją, kaipo atsakančią mūsų reikalams ir nutarėme laikyties Centro Valdybos ir Kongreso nutarimų. Taip-gi nutarėme, kad kiekvienas turi imti laikraštį "Vyti". Angalo, vardu kuopos sveikinū visą Lietuvos Vyčių organizaciją, linkėdamas geriausių kločių.

pirm. A. A. Kežemėkaitis."

Mums lieka tik palinkėti Anglijos lietuvių jaunimui paskmingai organizuoties ir išvystyti veikimą.

— :: — :: —

### SUDARĖ TAUTOS TARYBĄ.

Lietuviai, išsiblaškę po plačiąją Rusiją, ligšiol buvo išsikirstę srovėmis, kaip ir mes amerikiečiai lietuviai, neturinčiomis bendros papėdės veikime. Kadangi valanda gana svarbi, kadangi Europos lietuviai rimtai Lietuvos reikalais rupinasi, tai galų-gale sumanyta sudaryti Tautos Tarybą, kuri atstovaudama visas lietuvių sroves, turės teisės visų vardu kalbėti Lietuvos reikaluose. Tautos Taryba sudaryta maskviečių sumanymu. Jon inėję visų srovių po 3 atstovus.

Kada amerikiečiai lietuviai paseks europiečius?

— :: — :: —

### LEIS MUZIKOS VEIKALŲ LEIDINĮ.

Nuo pradžios gegužės š. m. iš Brooklyno žinomas lietuvių kompozitorius, M. Petrauskas, žada leisti vien muzikos veikalams skirtą leidinį — "Kanklės". Leis kartą į mėnesį. Prenumerata priimama tikėtai metams — 1 doleris. "Kanklių" toks adresas: M. Petrauskas, 395. Broadway, So. Boston, Mass.

Reikia mums muzikos veikalams skirto leidinio, todėl gerb. M. Petrauskas gerai daro, sumanęs jį leisti. Jis lietuviams bus tuo naudingesnis, kuo daugiau rupinsis tautine tvėryba, kuri pas mus dar žalioje medžiagoje.

## LIETUVIŲ KOLEGIJOS KLAUSIME.

Daug kalbama apie jaunąją kartą. Daug joje vilties turime, nes nuo jos pajėgų ir pasišventimo priguli mūsų tautos ateitis.

Šiuo atvėju turime omenyje pakalbėti apie Amerikos jaunimą, ypač čia gimusį ir augantį. Užsiminus apie tai ir aiškiai įsivaizdinus, kaip jaunoji lietuvių karta stovi, liudnos mintys apima. Ją auklėja svetimos įstaigos, svetimoje dvasioje.

Doriškas ištvirkimas tarpe Amerikos jaunimo, abelnai, plėčiasi pasibaisėtinu spartumu. Lyg užkrečiama liga, jis eina nuo vienu prie kitų ir apima visą visuomenę. Tegul tuo tarpu mums neapeina amerikonių jaunimas, žiurėkime į lietuvių jaunimą. Rasime ir čia tą patį apsiareiškimą, nors ne taip plačiose ribose. Lietuvių vaikas, kol jis vaikas, ir kol jis lanko parapijinę mokyklą, žiba geru pavyzdžiu. Bet kaip tik jis išeina iš parapijinės mokyklos į viešąją arba augštąją, tuomet palieka be priežiūros. Eidamas su visuotina srove, susipažįsta su visokiais blogumais, pastoja bendru piktadarybių ir iškrypsta iš tiesaus kelio.

Tas pats dedasi ir su tuo jaunimu, kuris apleidęs parapijinę arba viešą mokyklą patenka dirbtuvėn. Ten atranda kitą mokyklą blogo. Apie tai visi gerai žinome, nereikia nei darodymų. Gyvename iš jaunųjų, visi tėjime į jų pasielgimą ir galime tinkamai apvertinti. Su nuludimu turime pripažinti, kad vietinėje lietuvių kartoje nėra tų jaunystės dorybių, tų augštų idealų, kokiais spindi lietuvių jaunimas Europoje. Dar jaunystės metuose jaunimą apima senatvė. Žiuri į jį lyg į ką tik išsiskleidusį gėlės pumpurį, o matai seną atgyvenusį stambą be gyvybės sulčių ir be idealų. Žinoma, ir jo tarpe atsiranda tikrų žiedų, bet, abelnai imant, turime jaunimą be vertės.

Geidžiant jaunimą gelbėti, reikia visų-pirma apčiuopti nupuolimo priežastis. Įsitikrinę, kad nesuklysim, sakydami, jog svarbiausia priežastis blogo ir ištvirkimo gludi betikybines mokyklose. Istorija, geriausias praeties liudininkas, rodo, kad kiekviena religija, nors ji ir labai butų nutolusi nuo tikrojo Kristaus mokslo, rupinasi savo pasekėjuose palaikyti dorą. O priešingai, bedievystė visuomet veda link nupuolimo, išsigimimo skaisčiausių žmogaus dorybių, idealų. Blogiausias pasekmes duoda betikybinių mokykla. Joje jaunimas ima pradžią blogo, kuris laipsniškai plėtojasi ir stumia lauk geras ypatybes. Darodymų turime užtektinai. Andai, Chicagos laikraščiai aprašė, kad vietinė policija tulame viešbutyje atidengė triukšmingą dalyką. Nesubrendę metuose mergaitės ir berniukai, viešosios mokyklos auklėtiniai, susiedavę viešbutin prie Harrison gatvės ir darydavę orgijas. Tai liudnas, bet teisingas atsitikimas. To viso kaltininkė viešoji betikybinių mokykla, kadangi joje jaunimas nemokomas tikybos, morališkumo ir pilietiškų dorybių.

Kita svarbi priežastis, kodėl Amerikos lietuvių jaunoji karta ligšiol negaivino tautoje vilties, tai ta, kad ji negaudavo didesnio tautinio paauklėjimo. Svetima mokykla dvelkia ir svetima dvasia. Ji suspėja vien iškreipti ir pagadinti ingimtą tautybę, o nespėja nustatyti naujas, primestas.

Kad išgelbėjus mūsų jaunimą nuo pražuvimo tautai, butinai reikia augštos tautinės mokyklos. Turime jau parapijinių, jos duoda tik pradžią auklėjimo, o ne visišką. Didžiausias jaunimo sugedimas eina tarp 15 ir 20 metų, kuomet jaunimas atsiduria už parapijinės mokyklos sienų.

Augštoji tautinė mokykla — Lietuvių Kolegija — jau nuo keleto metų užmanyta. Jos isteigimu daug dirbta, daug sielotasi rimtų

veikėjų. Ligšiol tečiau plačiosios visuomenės tuoju svarbiu reikalu neistengta užinteresuoti. Įsteigtas Kolegijos Fondas auga labai nežymiai. Gi šiuo reikalu turėtų rūpintis visa visuomenė ir visa siela.

*Mat.*



*KUN. M. GUSTAITIS,*  
*žymus lietuvių poeta ir veikėjas, Lietuvos Vyčių himno autorius.*

— :: — :: —  
**VYČIŲ HYMNAS.**

Nužengk, Galybe, iš Dangaus,  
Sustiprink jauną Vyčių dvasią!  
Mes už teisybę stosim drąsiai  
Tėvynę ginti kuonarsiaus,  
O plieno kardas priešą draus.  
Štai plevesuoja vėliava.  
Ką kalba jos žymė? Ei, Vyčiai,  
Gyvenam Tautai ir Bažnyčiai:  
Mums viską davė Lietuva,  
Vaduosim galva ją sava.

## I VYČIUS.

Skaitant "Vyčio" 5 num. apie organizavimą mūsų visuomenės, ypač jaunimo, pasidarė liudna, kad ligšiol taip menkai susiorganizuota. Lietuvių Amerikoje apie 600,000, o Vyčių 3,500! Delko taip mažai! Ar tik tiek katalikų jaunimo esama? Ne, jaunimo daug yra.

Paimkime kadir mūsų Rockford'o Ill. miestelį. Lietuvių yra apie 1,000, jaunimo daugiausia. Bet Vyčių čia nėra. Delko? Gal čia laisvoji mintis užviešpatavo — ji apsvaigino mūsų jaunimą? Išdalies tiesa, o jei neatsiras rimtos katalikų organizacijos kuopos, tai laikui bėgant tai bus visiškai tiesa.

Visi nusimanome ir suprantame, kad jaunimas nori pasilinksminti, jam tas pritinka ir naudinga. Neturėdamas gerų vietų, jaunimas glaudosi prie "socialistų" ir su jais linksminasi. Atsirado keletas laisvamanių, sudarė ratelį ir patraukė visą jaunimą. Šventadieniais parkučio salėje susirenka didis burys jaunimo ir užia nuo pietų ligi vakaro. Čia "raudonieji" lengvai prieina jaunimą ir skiepina jo širdysna savo mokslą ir dorą. Jeigu taip čia vis bus, jaunimas nueis niekais. Reikia vietinį jaunimą žadinti, reikia tautybės ir doros pamatą drutinti. Žodžiu, reikia čia Vyčių dvasios, o čia galėtų gyvuoti kuopa su pora šimtų narių. Yra vilties, kad dauguma su noru stotų į Vyčių eiles. Bet nėra kam pradėti.

Gal buti, kad ne vien mūsų miestelis yra nežinomas Vyčiams, bet ir daug kitų. Vyčiai! Auklėkite pasišventusius narius ir siųskite kelti ir gelbėti užmigusius tautiniu miegu visus Lietuvos vaikus!

*B. Dievmedis.*

## SIEKIMAS TIKSLO.

Kiekvienas, senas ar jaunas, trokštame vieno dalyko šiame gyvenime: laimės. Jos jį ieškome dieną ir naktį. Besivydami ją dauguma atplaukėme į šį pasvietį.

Visomis pajėgomis ir visur jį ieškome laimės. Tas jį ieškojimas laimės yra svarbiausiu dalyku mūsų gyvenime: apie ją daugiausia mąstome, del jos daugiausia dirbame. Bet jei pasiteirausime viens kito, pamatysime, kad supratime laimės griežtai skiriamės. Vienas mano butų laimingas, jei ingytų turtus; kitas — pasitenkintų mažesniu laimėjimu — jei bent gautų geriau apmokamą darbą; trečias mato laimę atsiekime augštesnio mokslo, kuomet ketvirtas jaustųsi laimingu, jei galėtų ingyti meilę to ar tos, kurią jis ar ji myli.

Tik tas neįieško laimės, kuris visiškai nustoja vilties gyvenime, ir virsta vien vaikščiojančiu lavonu, bet ir tame vaikščiojančiame lavone kartais užsidega kibirkštelė troškimo laimės.

Laimė yra ne kas kitas, kaip ingijimas arba atsiekimas to, ko labiausia trokštame, reiškia mūsų tikslas šiame gyvenime. Todėl ir mūsų supratimas apie laimę skiriasi, nes kiekvienas trokštame visai ko kito.

Kad pasekmingai eiti prie savo tikslo, turime jį aiškiai užsibrėžti, kad žinotume, ko norime, kur einame, kad nereiktų mums klaidžioti šuntakiais ir mėtyties nuo vieno siekinio prie kito. Mes esame visi jauni ir prieš mus stovi visas gyvenimas. Galime atsiekti, ką tik norime. Ir dabar, kol esame kupini vilčių ir pajėgų, turime užsibrėžti sau tikslą gyvenime ir pradėti žengti link laimės. Pasirinkme tai, ko labiausia trokštame, kas mus stipriausia traukia ir ką atsiekę jaustumės laimingiausiais. O pasiskyrę siekinį, eikime prie jo, eikime nei valandėlės

nenukrypdami iš teisingo kelio, nei minutei neužmiršdami tikslo. Jei taip neatlaidžiai sieksime tikslo, ar anksčiau ar vėliau jį atsieksime ir tada galėsime pasidžiaugti, kad gyvenimo svajonė išsipildė, kad mūsų gyvenimas nenuėjo veltui.

Siekiant viską galima atsiekti, kas tik yra pasiekama. Prieš mus stovi šimtai progų, reikia tik jas priėti. Sunaudodami savo pajėgas ir gabumus, galime nuo gyvenimo dugno pasiekti jo augštybes. Štai pavyzdžiai. Rasputinas, bemokslis žmogelis, pasiekė tai, kad turėjo neaprubėžiotą intaką į carą ir jo ministerius ir žaidė jais, kaip lėlėmis. Jis savo galę naudojo blogiems tikslams ir už tai buvo nužudytas, bet tas parodo, ką žmogus gali atsiekti. Arba Abraham Lincoln. Jis gimė tokioje grintelėje, kokioje retas kuris mūsų yra gimęs. Mokinosi prie ugnelės šviesos po ilgo ir sunkaus dienos darbo. Bet pasiekė tą, kad liko Suvienytų Valstijų prezidentu. Paimkime Woolworth'ą. Buvo menkučiu kaimo berniuku. Uždirbdavo vos porą dolerių savaitėje, gyveno sankrovos rusyje. Šiandien-gi yra savininku augščiausio pasaulyje namo ir 900 sankrovų uždėtų visuose Suv. Valstijų miestuose.

Pavyzdžiai iš lietuvių gyvenimo. Keli metai atgal į Ameriką atvažiavo nemokantis skaityti nei rašyti jaunas vaikinasis lietuvis. Šiandien jis yra medicinos studentu, už metų-kitų jis bus daktaru. Kitas vaikinasis atvažiavo į Ameriką 5 metai atgal be mokslo, šiandien lanko universitatę ir už metų-kitų bus dantistu. Tokių atsitikimų sutinkame ant kiekvieno žingsnio. Ir mes patys galime tai atsiekti, ką atsieki kiti, tik turime norėti ir dirbti. "Kepti karveliai burnon patys neskrenda" — sako patarlė — ir tiesa.

Pastovus siekimas užsibriežto tikslo suteikia pajėgų, didesnį pasitikėjimą savimi ir stiprina valią. Tik pirmas žingsnis sunkus.

Tad pasirinkime gyvenimo tikslą ir žengkime prie laimės. Tik, svarbiausia, nenustokime vilties. O visi su laiku galėsime džiaugties surastąja laime, kurios dabar taip labai trokštame.

*Iz. Čepulis.*



*D. L. K. KEISTUTIS (1381 -- 1382).*

## DĒVĒKIME ŽENKLELIUS.

Organizacija bus gyva ir žinoma plačiajai liaudžiai tiek, kiek jos nariai bus gyvi ir parodys savo gyvybę viešame gyvenime. Pažvelgus į mūsų organizacijos — Lietuvos Vyčių narių viešąjį gyvenimą, dažnai patėmytina apsileidimas pasirodyti, kuomi esame. Lietuvių katalikiškoji jaunuomenė privalėtumėm pažinti patys save, prisipažinti, kuomi esame netik tarpe savųjų, bet lygiai ir tarpe nepažįstamųjų. Tokia savės pasirodymo žyme gali buti organizacijos ženklelis. Teko pastebėti, kad daugelis Vyčių, nors ir rimtais nariais esti širdyje, nenešioja L. V. organizacijos ženklelio. Kodėl, sunku išaiškinti. Vieni, rasi, nesupranta svarbos, kiti gal nežino, kur gaunami.

Dėvėdami kiekvienas Vytis savo organizacijos ženklelį, prisidėsime prie išplatavimo mūsų brangios organizacijos, pasirodysime esą gyvais jos nariais. Pasitikę nepažįstamą, dėvintį organizacijos simbolį — žirgvaikį, žinosime, kad tai yra doras lietuvis ar lietuvė, priklausa prie kiltos organizacijos, ir todėl galėsime sveikinti, kaipo Vytį ir susipratusių narių.

*P. Mulevičius.*



## MERGELĖ.

Už jurių giliųjų,  
Už augštų kalnelių,  
Gyven' numylėta  
Manoji mergelė.  
Skaistus jos veidelis,  
Lupytės raudonos,  
Mėlynos akelės,  
Kaselės geltonos.  
Ant gelsvų kaselių  
Rutų vainikėlis,  
Kasose inpintas  
Šilkų kaspinėlis.  
Saldžiai ji dainuoja,  
Kaip jauna lakštutė,  
Širdelę vilioja  
Jos meilės dainutė.  
Iš lupų žodeliai.  
Nekalti jos skamba,  
Ir stačiai į širdį,  
Kaip meilė įsmenga.  
Miela mergužėlė,  
Balta lelijėlė,  
Kada pamatysiu  
Aš Tave širdele?!

*Jonas P.*

# ANT UŽSAKŲ!

Parašė J. Š—as.

*Minima pars est puella sui.*

*Ovidius.*

Ona Greitutytė šį rytą namus apleido su nė kiek neslepiamu pasitenkinimu, su šypsą. Ir kur ne! Jauna (18 metų), graži iš veido, stuomens ir liemens. Nauja skrybelaitė, reik pažymėti, vėliausios mados ir labai jos galvutei pritinkanti. Naujos mados jakutė su įvairiais iškarpymais, kad parodžius lig tiek jauno kuno, lig kiek su mada besikeičiantis padarumo laipsnis pavelija. Sijonėlis, batukai, panėkaitės,... bet nesigilinkime į moterišką tualetą. Ne vyriškiams meteriškas aprėdalas apkalbėti, tą pačios mergaitės, moteris su dideliu atsidejimu atlieka. Vyriškiams amžiną žiurėtojų rolę reik iki galo išpildyti, tad mes nur jos neturime moralės teisės atsisakyti.

Ona Greitutytė savim, savo parėdniais buvo patenkinta. De! to ir šypsą, nurodanti jos vidurinį minėjų krypsnį. Ji turės kuo prieš kitas ofiso merginas pasididžiuoti! Ji jau mintyje persistatė, kaip kitos į ją bežiurės, na, gal ir tokia laimė ištiks, jai dar pavydės. Tad drąsiais žingsniais sprindžiavo gatvekario pusėn, kuris ją į darbo vietą pristatys.

Reik priminti, tas viskas įvyksta didžioje Chicagoje, pavasaryje. Gal daugelis persistato, kad aprukusioje, su kiekvienos gatvės kitokiais kvapsniais Chicagoje, kur atėjusi pavasarį žmonės tepažįsta iš musių atsiradimo, ir nė kiek nemažiau, kaip musių, vaikais gatvių užpludimo, iš bekilancios temperatūros, na, ir iš laikraščių pranešimų, — gal kas persistato, kad ten pasitenkinusios žmogystos nesiranda, kad ten šypsą taip reta, kaip blaivi diena. Apsirikote. Ona Greitutytė yra jusų kreivo spėjimo prirodymu.

Tuo tarpu Chicagos pasitenkinimo pavyzdys gatvėkarin įsėdo, tik, ant nelaimės, jau be šypsos, su labai rimta mina, kaip jos pasipuošimui ir reikalingo įspūdžio padarymui pridera. Greitai akimis gatvėkario pasažierius permetus, ji neužtiko nei vienos ar vieno iš savo pažįstamų, tad šypsos, reik pripažinti labai malonios ir gražios, ekshibicija buvo bereikalinga. Važiavote kuonfet Chicagos gatvėkariais. Pamėginkite. Jei neturite pasakymo “prikimšta, kaip silkių statinėje” kuo kitu pakeisti, Chicagos gatvėkariais pasivažinėjus, tikrai dar geresnę patarlę turėsite. Bet nenusigąskite (tai butų silpnos dvasios parodymas), gatvėkaris nebuvo taip prikimštas, kad mūsų Onutės puikius parėdalus suvėlus. Visa, kas įvyko, ji negavo sėdynės, o chicagiškiai storžieviai, nors gražiausiai silpnosios lyties atstovei inėjus, sėdynėse nepajudinami esti.

Ar sakėme, Onutė gatvėkaryje nei vieno pažįstamų neužmatė? Neįtarkite jos trumparege esant; ji taip geras akutes turi, kaip ir gražias, bet šiuo tarpu Juozo Skrybo nepatėmijo del tos paprastos priežasties, kad tas užpakaliu į ją sėdėjo, o iš užpakalio del maždaug vienodų drabužių vyriškiai vienodais ir atrodo. Kadangi ramiai sėdįs Juozas Skrybas žymią rolę turės atlikti, pasipažinkime ir su juo.

Juozą Skrybą “grinoriu” pavadinti negalima. Jis jau penki metai, kaip Amerikoje. Lietuvoje jau buvo šiek tiek prasitrinęs jaunikaitis, tad Amerikos pališius jam buvo nereikalingu. Jis buvo 26 metų, nuo kareivio tarnystos išsisukęs į Ameriką atplaukdamas. Juozas — gyvas lietuvio tipas. Augalotas, raudonikis, nežiurint, kad Chicagos oras ir Amerikos darbo sąlygos ant jo raudonumo begalo kėsinosi. Plau-

kai nei tamsūs, nei šviesūs, akis kiek melsvos, nosis tikrai lietuviška. Pastarasis veido pridėckas jam daug neužsiganėdinimo suteikdavo, bet save ramindavo tuo, kad kokiam tai žurnale ar knygoje išskaitė, jog ilga nosis, tai genijališkumo ženklas. Kad nereikalingą smulkų Juozo paveikslą piešimą užbaigus, vienu žodžiu pasakysime, Juozas nebuvo toks vaikas, kokius merginos svajonėse garbina, idealizuoja. Bet jis lig tiek buvo vikrus ir tvirtas, kad vidurmiesčio krautuvėje lengvai prekes vežimėliu stumdydavo ar kur reikia kraudavo.

Nors jis su Ona Greitutyte pažintį turėjo, bet šiaip jau bent ką į prietelystės ryšius panašaus užmegzti negalėjo. Kaltė ne Juoze gludi, bet Onytėje, kuri, kaip ir visos jos lyties atstovės, tik prie nuo amžių nustatyto "idealo" panašysčių geresnia akim atsižvelgia.

Kuomet Onytė širdyje džiaugdamos mintyje ofiso busimas seenas perkratinėjo, o Juozas buvo užimtas matematišku laiko ir gatvekario greito važiavimo sulyginamu skaitliavimu, nė vienas iš judviejų nemanė apie galimą nelaimės atsitikimą. Bet nelaimė tikrai įvyko. Gatvekaris vėlavo. Motoristas, skubindamasis, gatvekarį taip greitai leido, kaip galėjo, neatsižvelgdamas nei į užsisukimus, nei į kitokias kliutis. Įsibėgęs gatvekaris prie vieno užsisukimo staiga iš vėžių išsoko ir šokinėdamas pasileido tiesiai į telegrafo stulpą. Pernick tormazavimas: stulpas per arti buvo. Džinkt! Net stulpas susiubavo; gatvekario priešakys įlinko, stiklai subirėjo. Šauksmai, moteriškių sutartinas klyksmas. Taip netikėtai sustabdyto gatvekario įsibėgimo jėga pagavo Juozą ir jo kaktą atsimušė į kažinkieno pakaušį. Jo rankos atsirėmimo ieškodamos nutvėrė kito asmens barzdą, kurios savininkas, be to pergazdintai šaukiantis, dar labiau plaučius paspaudė, išduodamas nežmonišką klyksmą, kuomet pajuto, jog didelis barzdos pluoštas priverstinai raujamas. Ar barzdos, ar susidėjusių aplinkybių dėka, Juozas stačias tik atsiatojo, bet išliko nesužeistu, neminint kaktoje guzo.

Mūsų gražulėlė ne taip laiminga buvo. Išmušta iš lygsvaros, bandė dar bėgimu ant kojų išsilaikyti, bet kojos, išgąščio pakirstos, susipynė ir ji su klyksmu, kokį retai kas girdėjo, kaip ilga ant grindų išsitiesė, pirma galva į sėdynę atsimušdama. Ant jos suvirto visa pasažierių kruva. Tas buvo per daug. Ji apalpo.

Mašinistas aršiausiais amerikoniškais koliojiniais ir trunkymais tormozą vaišino, nuo savęs ant jo visą kaltę suversti mėgindamas, kuomet Juozas, pergazdintiems pasažieriams ant kojų vėl sustojus, išvydo Greitutytę be žado ant grindų gulinčią. Išvydo ją ir kiti atsipeikėję pasažieriai. Juozas ir kiti, kaip po komanda ją gelbėti puolėsi. Gal butų susigrudimo ir suvirto scena išnaujo atsikartojus, jei ne Juozas, kuris kelius besiveržiančius gailestingumo perimtus asmenis šalin nušlavęs, prie jos pripuolė ir mėgino pakelti. Pastebėjęs jos sulėpimą, vėl paleido, nežinodamas ką daryti. Į pagelbą prišoko gatvekarį esantis gydytojas. Kaip koks tvarkdarys užkamandavo žmonėms prasiskirti ir su Juozo pagelba Greitutytę į gatvę išnešė.

Nabagė Onytė! Jos gražieji drabužiai sudraskyti, plaukai suveltai, galvutėje žaizda. Bet gydytojui tik pastarasis dalykas rūpėjo. Apžiūrėjęs žaizdą ir radęs ją nepavojingą, griebėsi jos rankas, kojas mėginti. Bet šonkauliai, rankų ir kojų kaulai buvo savo vietoje ir nesulaužyti. "Vandens!", paliepė jis susirinkusiai miniai, į ją dagi nepažvelgdamas. Ir minia buvo begalo paklusni. Vandens hematant tiek atsirado, kad visą minią but galima buvę išmaudyti. Gydytojui Onutės išbalusį veidą pakrapinus, ji atsigaivaliojo, akis pravėrė. Minią išvydus, gatvekario sceną atminus, ji suklyko ir vėl apalpo.

Kol gydytojas Juozui prigelbstint ją išnaujo atgavinti bandė, tuo tarpu pribuvusieji policmonai pasažierius surašinėjo, minią gainiojo, o iš kažkur atsiradusieji laikraščių reporteriai minią, gatvekarį fotografavo, džiaugdames geros laikraščiu medžiagos suradę.

Vos spėjus Onutę atgavinti, į atsitikimų sceną pribuvo pašauk-



tas greitosios pagelbos vežimas. Kelius gurkšnius šalto vandens nurijus, Onutė bandė atsistoti, bet pajutęs silpnumą, sudraskytus, betvarkius drabužius išvydus, susimylėjimo, pagelbos prašančiomis akimis į Juozą pažvelgė ir greitosios pagelbos žmonių malonei save pavedė.

Juozo ekskortuojama, ji į artimiausią ligonbutį nugabenta tapo. Ten ją vaistais pavaišino, galvoje žaizdą išplovė ir rupestingai aprišo.

Ligonbučio gydytojams apie Onutę tupinėjant, Juozas atsiminė, jog jo darbas laukia. Bet kaip čia Oną vieną palikti? Ne, jis ją į namus pristatyti turi, jis negali jos taip pamesti. Kadangi Onai ligonbutyje užsilikti užtektinai priežasčių nesirado, tad ji iškilmingai pas motiną į namus parvežta tapo. Koks skirtumas! Prieš porą su virš valandų ji tokia graži, linksma buvo, šypsojosi namus apleisdama, dabar gi su terštais drabužiais, suraišiota galva ir ligonio išraiška sugrišta. Nabagė Onutė!

“Dievuliau tu mano!” — sušuko Greitutienė, vežina, suraišiotą, kaip iš karės pagrižtančią, Oną išvydus. Nėr reikalo nei minėti, kaip Ona rupestingai iš vežimo tiesiai į miegamąjį kambarį nuvesta buvo, nurėdyta (suprantama, Juozui kitam kambaryje esant) ir į lovą paguldyta. Onai daugiau nieko neliko daryti, kaip gulėti ir sveikti.

Juozas turėjo dar visą pusvalandį sugaišinti, kol visą atsitikimo istoriją išpasakojo, kol begalinius Greitutienės padėkojimus išklausė. Pusedienį sugaišęs prie darbo nuvažiavo.

Nuo to atsitikimo ir prasidėjo visa istorija.

(Bus tęsa).

— :: —

## Kas Jaunimo Veikiama.

### CHICAGO, ILL.

#### LIET. VYČIŲ CHICAGOS APSKRIČIO CHORO KONCERTAS.

Šeštadienyje, balandžio 14 d. šv. Jurgio par. svetainėje atsibuvo Liet. Vyčių Chicago Apskričio Choro koncertas. Šis buvo antras choro rupestingai prirengtas koncertas.

Skirstosi žmonės po koncertui ir girdisi kalbant: “Tokiu dainavimu lietuviams būtų drąsu pasirodyti plačioje svetimtaučių publikoje”. Atsiliepiamai teisingi. Vyčių Apskričio Choro koncertai turi tikrojo, pilnojo žodžio prasmėje, koncerto dvelkimo, pilni dailės. Veikalai pastarąjį koncertui buvo išrinkti stambūs, sunki. Šimkaus “Oželis”, Sasnauskio “Užmigo žemė”, G. Handel'o “Redemption”, Stewart'o “The Bells of St. Michael's Tower”, G. Handell'o “Alleliuja iš oratorijos Messia” — tai veikalai tik drutam chorui teikandami. Su-

dainuoti buvo kone visi puikiai. Silpniau kiek išėjo “The Bells of St. Michael's Tower”. Atjausta stoka prisirengimo. Vietomis tai terorams, tai basams kliudavo.

Žavėtinai dainavo vienu mergaičių choras: “Oi kaip mes ėjom” — A. Počiaus ir “Lopšinę dainą” — Schumann'o. Abiejuose girdisi lietuvių sielai artimi balsai. Reikia sveikinti gerb. Počių ir palinkėti tokių dainelių, kaip anksčiau minėta, daugiau prirengti. “Sektetą iš operos Lucia” — Donizetti'o mūsų dainininkai padainavo taip, kaip tik rimtoje operoje galėtume išgirsti.

Svetimi veikalai, rimtai išpildyti, davė tyro meno; savieji — sužavėjo sielą, padilgino jausmus, vaidentuvę užplukdė mintimis. Skamba “Kur bėga Šešupė” — vaidentuvė keliasi ir skrenda link Šešupės. Užgaudžia melodija “Lietuviais esame mes gimę” — kilnojasi krutinė, kraujas ima srovėmis judėti. Ir Šešupės ir lietuvių kilmės priminimas išsaulkia

dvasioje ypatingą padėjimą. Šešupė šiandien lietuvių krauju, ašaromis skiedžiausi; lietuvystei pastatytas baidis ženklas: ar but, ar žut.

Juoda šmėkla apsiatė Lietuvos padangę. Daina — lietuvių tautos siela — nutilo. Ją pakeitė aimanavimai, mirties dusavimai. Lietuvių daina, išvyta iš gimos pastogės, turėtų pereiti globon ramiai svetur gyvenančių tautiečių. Tautiečiai, priglauskime ją! Karė sutrenkė mūsų tautos kuną ir sielą taip skaudžiai, kad vargu po šitų smugių tauta atsimins senovės dainą, gal panorės sudėti naują, pritaikintą išgyventiems laikams. Kas atgaivins ir išbanguos Lietuvos padangėje senovės dainą — pilną ramaus liudėsio, gyvybės? Uždainuos tie, kurie išliks neliečiamais baidis nelaimės.

Lietuvos Vyčių Ch. Apskr. Choras su gabiu savo vedėju pasekmingai gali rengti rimtus koncertus, kelti mūsų dailę. Lai bus leista prašyti, kad rengiamų koncertų programuose būtų indedama kuodaugiausia tautinės tvybės.

Gražiai atsiliepia publika apie paskutinį koncertą ir nekantraudama lauksianti daugiau panašių.

*Mat.*

PLYMOUTH, PA.

Kovo 22 d. įvyko Vyčių 57 kp. pusmetinis susirinkimas. Išrinkta kuopai nauja valdyba: J. Burdulis — pirm., J. Bonsevičius — fin. rašt., R. Burduliūtė — prot. rašt., A. Sinkevičiūtė — pirm. pagalb., J. Urbanavičius — išd.

Ligšiol mūsų kuopa visai maža rodėsi darbu; kai-kam rodėsi, kad mūsų Vyčiai išmirę. Mūsų pajėgos vis auga ir ateityje pasitikime daug didelių darbų nuveikti.

*J. V. P.*

LEWISTON, ME.

Vietinės Lietuvos Vyčių 2-ros kuopos veikimą įsupo gerb. kun. N. Pakalnis. Jau nebeturime jo, išvažiavo Chicagon, bet jo dvasia ir pamokinimai paliko. “Mokin-

kitės, dirbkite, nebukite niekados nuvarge, tada sulauksite sau šviesios ateities ir savo suvargusiems broliams atnešite naudą” — tai jo palikti obalsiai ir žodžiai.

Balandžio 14 d. L. Vyčių 2-ji kp. statys scenoje “Žmogžudžiai”. Prie kuopos yra mažųjų skyrius. Prie jo priguli suvirš 30 berniukų ir mergaičių. Jie mokomi dainuoti ir eiles sakyti. Bal. 28 d. mažųjų skyrius rengia vakarą. Scenoje statys 2-jų veiksmų “Pamotė.”

*Bronė.*

A. † A.

Kovo 11 d. atsiskyrė su šiuomi pasauliu jaunas, darbštus Vytis, St. Petkevičius. Velionį palaidojome kovo 14 d. Paliko nuliudime du broliu ir Liet. Vyčių kuopa, kurios naudingu buvo nariu.

Tebunie Tau, broli Vyti, lengva svetima žemelė!

*Žalia Ruta.*

CLEVELAND, OHIO.

Kovo 29 d. mirė Romaldas Šedaitis, narys L. Vyčių 25 kp. ir Šv. Kazimiero Liet. Sunų Dr.

A. A. R. Šedaitis buvo doras, darbštus jaunikaitis. Dirbo pagal savo išgales, daug narių pritraukė prie Vyčių kuopos ir mylėdamas perstatymus, keletą kartų gerai pasižymėjo scenoje.

Atmindami naudingą narį, iškilmingas laidotuves darėme. Lydint į kapus po pamaldų bažnyčioje, karstą nešė 6 nariai: iš vienos pusės Vyčiai, iš kitos šv. Kazimiero dr. nariai. Vyčiai buvo persijuosę kasnykais su L. Vyčių 25 kuopos parašu, o šv. Kazimiero dr. nariai turėjo šarpas, kas labai gražiai išsižiūrėjo.

Lai buna lengva Jam ši žemelė.

*M. J. Š.*

NETEISINGAI INTARTI.

New York'o Vyčiai praneša, kad jų kuopa “Vyčio” 4 num. neteisingai intarta narių neapsikentime. Kuopoje gyvuojanti vienybė, sutartis ir pavyzdingas darbavimasis.

**LIETUVOS VYČIŲ CHICAGOS  
APSKRIČIŲ KUOPŲ RAŠ-  
TININKŲ ADRESAI:**

4 kp. M. J. Balsienė, 2124 So. Halsted st., Chicago, Ill.

5 kp. P. Sriubas, 1733 N. Robey st., Chicago, Ill.

8 kp. O. Deivikaitė, 169 E. 115 st., Kensington, Ill.

13 kp. J. J. Šaputis, 4450 So. Hermitage ave., Chicago, Ill.

14 kp. Pr. Zdankus, 1520 So. 49th ave., Cicero, Ill.

16 kp. P. Gedgaudas, 3202 So. Halsted st., Chicago, Ill.

24 kp. A. Skautukė, 2307 W. 22 Pl., Chicago, Ill.

35 kp. A. Kudirka, 12241 So. Emerald ave., West Pullman, Ill.

36 kp. Kvietkus, 4409 So. Fairfield ave., Chicago, Ill.

— :: — :: —

**UŽKVIETIMAS.**

New Yorko ir New Jersey valst. Lietuvos Vyčių Apskričio rengiamoji vakarienė atsibus balandžio 28 dieną Brooklyne. Kviečiami visos apielinkės Vyčiai ir katalikų veikėjai.

Vietas užsisakyti galima pas Apskričio pirmininką, J. K. Miliauską, 416 Hooper st., Brooklyn, N. Y.



Tik vienas iš šio burlo užsisakė "DRAUGA", bet "draugas" taip indomus, kad visi užsisakusiojo draugai ir prieteliai jį nori skaityti.

Kam lysti kainynams ir akis, prašinėjant "DRAUGO" pasiskaityti, kam kitiems nesmagumus daryti, kad gali pats sau "DRAUGA" išsirašyti. Dienraštis "DRAUGAS" metams kainuoja \$4.50, Chicagoje \$6.00. Vienas numeris pamatymui slunčiamas dykai.

Adresas:

**"DRAUGAS"**  
Lithuanian Daily Friend  
CHICAGO, ILL.

**"TIKYBA ir DORA"**

Laikraštis leidžiamas Kunigų Marijonų Chicagoje  
eina du kartu į mėnesį

Rašo apie tikėjimo dalykus, paduoda žinių iš katalikų visuomenės gyvenimo, duoda atsakymus į visokius užklausimus iš tikėjimo ir doros srities.

KAINA METAMS: \$1.00; vieno numerio - 5c.  
Agentams už metinę prenumeratą duodame 30c., už pavieniūs numerius po 2c.

Adresas:

**"TIKYBA IR DORA"**

1631 W. North Ave.

Chicago, Ill.

Kas nori gauti vieną numerį, turi atsiųsti 1c. krasos ženklelį.

## “ŽVIRBLIS”

LIETUVIAI! pasiskubinkite užsisakyti  
 “ŽVIRBLI” — juokų ir satyros mėnesinį laikraš-  
 tį, kurs yra jau žymiai padidintas ir metams pre-  
 kiuoja tik 1 doleris.

“ŽVIRBLIS.”

242 W. Broadway, :: So. Boston, Mass

## THE BRIDGEPORT CLOTHING CO.

3246-48 So. Halsted St., Chicago. Ill.

Pavasariniai Kotai, Siutai sulyg šiai madai.  
 Mes užlaikom už kainas pigesnes, kaip kitur.  
 Pilna eilė vaikų aprėdalu.

Savininkai: A. MASIULIS ir J. PETRAUSKAS

## PASKOLŲ IR AUKŲ RINKIMUI BLANKŲ TURIME.

Kas gali ir nori pasidaruoti Sav. Vyčio labai renkant au-  
 kas ir paskolas, pranešame, kad turime pagaminę tam tikras  
 blankas, kurios palengvins darbą. Blankų galima gauti “Vyčio”  
 administracijoje: “Vytis”, 1800 W. 46th st., Chicago, Ill.

## LIETUVIS LAIKRODININKAS.

Kam reikia branzoletų laikrodžių neap. akomo mažumo,  
 žirnio didumo, ilgai laikančių — įsitėmykite! Šituo amatu jau  
 12-tas metas užsiimu.

Adresuokite:

# L. ŽIUKAS

210 York Str.,

BROOKLYN, N. Y.